

3 הרוגים ופצועים רבים בהתקפת יום על תחנת המשטרה ברמת-גן - נשדד נשק פעולת-הסחה בתחנת הרכבת בת"א - נהרג בוטר ערבי ונפצעו שוטר ובוטר

בנייהם הם הפעילים כנראה עקב המטפחת הניידת הופיעה רגלי אחר שנינו המזוקנים מכונת רגלי רגל אדם המצלב האדום מכונת אחר נים יהודים המטפחת הניידת המטפחת הניידת

בכוח גדולה של נשק נשדדה אתמול ממשרתת רמת-גן לאחר היום וליעני קהל שהיה עד לדבר. עם התקפתו החתונה בריטים אשר הביאו אדם אסירים פשוטרים למשרתת הניידת הפועה רגל 25 דקות זה קיסים נהרג במקום את המקום אחד אחד בבית החולים שני בשטח אחר המה בשקטת מקום שני פצועים אחרים נפצעו "הדסה" בת"א ונלקחו אחרים למחלקת פנימי

נשק. אבל הקציר היה זעום ביותר: רובים ספורים, מספר תת-מקלעים. אף על פי שפעולות אלו לא עלו ל"ארגון" בקרבנות, לא יכלו בשום פנים למלא את מחסניו הריקים. המפקדה הגיעה למסקנה הפשוטה והמרה שברול ופולדה נקנים בדם. מאידך לא היה בידי הארגון די כוח להסתער בהתקפת מצח על בסיס צבאי או משטרתי. לכובשו בהסתערות גלויה. היה צורך בתכסיס ערמומי כדי לבצע את הפעולה ב"הצלחה ובמספר קטן ככל האפשר של קרבנות. **מבצע קראסי.** לשם הוצאה לפועל של תכסיס מעין זה היה צורך לדעת מה להתקיף, מתי להתקיף ואיך להתקיף. פתרון של שתי הבעיות הראשונות היה מתפקיד הד"ק*, השלישית היתה מתפקידה

בבית קטן ברחוב יהושע בן נון, בצפונה של תל-אביב, החלו להתרקם תכניות. היה זה מקום מגוריו של בגין, שהסתווה כהלכה מאחורי זקן עבות של בחור ישיבה. הוא שמר על קשר עם חברי מפקדתו, באמצעות פקידה בבית מסחר מדומה לצעצועים ברי-חוב ביאליק. היא היתה מבקרת אותו יום יום, מעי-בירה את הנראותיו הלאה אל חברי המפקדה האח-רים. לכאן היו באים, בהתחפשויות שונות: עמיתי פגלין שמילא את תפקיד קצין המבצעים לאחר מא-סרו של "איתן", כשהוא לבוש בגדי עבודה, נושא בידו מכשירי שרברכות. כלפי חוץ הוא בא לתקן את הביוב. לרחוב יהושע בן נון היו באים מפקידה לפקידה גם חיים לנדאו ("אברהם"), ראש מטה האצ"ל, בצלאל "עמיצור", מפקח מחוז רמת-גן, פתח תקוה והדרום.

לא היתה זו הפעולה הגדולה ביותר של הארגון הצבאי הלאומי. לא היתה זו הפעולה הנועזת ביותר שלו, אבל היא נכנסה להיסטוריה, כיוון שבה נפל שבוי בידי הבריטים. שמו היה דוב גרונור.

דוב ש לי בחור לעבודה הזאת, אמר יש ראל פיינרמן ("אהוד"). "שמו דוב, עמיתי פגלין ("גדעון"). קצין ה- מבצעים של האצ"ל לא היה צריך להתאמץ כדי שבוכרונו תצטייר שוב דמות הבחור השתקן, הנאמן והא-מיץ שהכירו מפעולה קודמת: ההסתערות על שדה התעופה בקסטינה, השמדת 24 מפציצים כבדים. דוב מילא את תפקידו באופן יסודי, מתוך שלווה חיי-לית, ציות ומשמעת למופת, למרות שהיה מבוגר בהרבה ממפקדיו.

עתה, עם צירופו של דוב לפעולה, היה צוות המפק-דים מלא. מפקדה הכללי של הפעולה יהיה אלעזר פדה-צור, בנו של משה פודה-צור, נשיא הקהילה בצפת. המקלען יהיה ישראל פיינרמן, המשמש עדיין בצבא הבריטי כמדריך להתגוננות מפני גוים במחנה האימונים של המתגייסים הארצישראליים ברחובות. על חוליית הסבלים יהיה אחראי דוב גרונור, אשר לא מכבר פשט את המדים הבריטיים. מפקדים אחרים נתמנו לעמוד בראש פעולות הסחה וחיפוי שונות. תכנית ההתקפה על משטרת רמת גן יצאה מגדר התיכנון, נכנסה לשלב הביצוע.

רכישת נשק. רעיון ההתקפה נולד חודש לפני ביצועה. באחד מימי חודש מרץ 1946 נפלו בידי הבריטים, בעת שהתאמנו על חולות בת ים, 31 צעירים, מבחירי צוות הפיקוד של האצ"ל*. יחד עם האנשים נפלה גם כמות נשק. לא היתה זו כמות שנראתה גדולה ורצינית בעיני האנגלים** ובעיני הישוב. אבל למעשה איבד האצ"ל קרוב ל-60 אחוז מכמות הנשק אשר לרשותו. עובדה זו אילצה את מנחם בגין ("בן-דוד") ואנשי המפקדה שלו לתכנן מה שנקרא רכישת נשק, כלומר התפרצות לתוך מת-קן צבאי או משטרתי, "החממת" הנשק המצוי בתוכו.

* בנייהם ירוחם ליבני ("איתן"), קצין המבצעים של ה"ארגון".
** בכל הדו"חיים שלהם הגזימו האנגלים בכוחו של ה"ארגון", ביחס של 6:1.